

**Oponentské hodnocení diplomové práce „Advokátní komora“
autorky Petry Malé**

Posuzovaná diplomová práce o rozsahu 66 stran textu a dalších příloh se věnuje otázkám organizace a činnosti České advokátní komory, jakož i historickému vývoji advokacie na našem území. Práce je přehledně členěná, vychází z dostupné literatury i judikatury, vedle výkladu pozitivní právní úpravy se zaměřuje i na rozbor vybraných stavovských předpisů.

Uvádím tyto konkrétní připomínky k předložené práci:

- ke str. 8: se závěrem, že „Veřejnoprávní korporace se právně zřizují zákonem popř. jiným vrchnostenským aktem na základě zákona, a tak svou právní subjektivitu v jistém smyslu odvozují od státu.“, nemohu souhlasit. Zřízení formou zákona na straně jedné a odvozování právní subjektivity od státu na straně druhé představuje dvě různé skutečnosti, které je třeba odlišovat.
- ke str. 10: po výčtu jednotlivých komor nepovažuji za vhodné uvádět, že České advokátní komoře „jsou z hlediska výkonu právní činnosti nejbližší Exekutorská a Notářská komora“. Členy těchto tří komor sice jsou sice osoby s právníkem vzděláním, avšak z hlediska pojetí profesní samosprávy jsou spíše České advokátní komoře bližší jiné profesní komory, než ty komory, jejichž členy jsou osoby, které stát pověřil výkonem exekutorského či notářského úřadu.
- ke str. 15: rozsah povinnosti mlčenlivosti notářů se liší v závislosti na druhu činnosti vykonávané notářem, jde-li o činnost spočívající v poskytování právní pomoci, odpovídá rozsah povinnosti mlčenlivosti notáře rozsahu takové povinnosti advokáta;
- ke str. 42: není jasné, kam směřovala autorka úvahou o tom, zda se student může stát koncipientem, když zákon vyžaduje získané vzdělání;
- ke str. 43: nemohu souhlasit s obecným tvrzením, že „Tzv. stavovský předpis je zvláštním druhem pramenu práva, který má povahu právního předpisu a je obecně závazný pro členy vydávajícího subjektu.“ Stavovský předpis není pramenem práva.
- ke str. 44: pochybuji o správnosti závěru, že u skupiny stavovských předpisů ukládajících povinnosti pouze členům komory „je třeba, aby k vydání takového předpisu existovalo zákonné zmocnění, i když nemusí být vždy zcela konkrétní“. Otázka, zda zmocnění je „zcela konkrétní“ či nikoli je záležitostí pouze technickou. Je třeba brát v úvahu, že dobrovolným vstupem do určitého společenství přebírá na sebe člen určité závazky, které nemusí být nutně ukládány jen na základě zákonného zmocnění.
- ke str. 48: formulace, že v zákoně o advokacii „nejsou výslovně advokátní koncipienti považováni za členy Komory“, je zavádějící: tyto osoby nejsou jednoznačně členy ČAK;
- ke str. 50: není na místě posuzovat souběžné působení v advokátní kanceláři (co je to advokátní kancelář?!) a vykonávání „další živnostenské činnosti“: výkon advokacie není živností;
- ke str. 64: nemohu souhlasit s tvrzením, že „Česká advokátní komora jako organizace profesní samosprávy advokátů působí na území současné České republiky v různých formách již více než 150 let“ – existovala snad profesní samospráva v období předcházejícím rok 1990?

Doporučuji autorce, aby se v rámci ústní obhajoby zaměřila na vymezení institutu stavovských předpisů České advokátní komory.

V Praze dne 13. prosince 2006

JUDr. Martin Kopecký, CSc.